

[Grünbaum.]

sagde herom. Han sagde nemlig, at denne sætning blev indsat i 1967 ved et ændringsforslag fra den tidligere finansminister. Det er rigtigt, at der kom et ændringsforslag, men det var, fordi det lovforslag, der i sin tid var fremsat, ikke indeholdt denne sætning. Jeg havde faktisk dengang til hensigt at stryge sætningen. Det har en vis interesse at nævne det her i dag, fordi der har været nogen usikkerhed omkring forståelsen af det, og derfor vil jeg gerne gentage, hvad jeg også sagde dengang — det står ikke i betænkningen, men blev sagt her fra folketingets talerstol, og det står altså i Folketingsstidende — at vi i udvalget helt ændrede forståelsen af disse ord: „rimelig grund dertil“. Efter den gamle forståelse var det sådan, at man ved „rimelig grund dertil“ skulle forstå, at der i den pågældende skatteydere egne skatteforhold var rimelig grund for ligningsvæsenet og kontrolmyndighederne til at tage det op. Det, som udvalget blev enig om dengang — og hele udvalget var enig om det — var, at sætningen godt kunne blive stående — man fandt det uheldigt at stryge en sætning, hvori der stod, at der skulle være rimelig grund dertil, det kunne se tosset ud, at man strøg sådan en sætning — men det skulle herefter forstås på den måde, at der bare skulle være rimelig ligningsmæssig grund dertil. Det var ikke den pågældende skatteydere egne forhold, der herefter skulle være afgørende, men hvis ligningsmyndighederne mente, at man ved kontrol med tømmermester Petersen på stedet kunne få oplysninger frem om murermester Sørensen, som man havde brug for, kunne man altså gøre det. Det kunne man ikke tidligere.

Jeg vil gerne benytte lejligheden her i dag til at få dette slået fast, fordi det er temmelig vigtigt. Jeg har også i skatteteknikeres fremstillinger set, at man ikke rigtig har fået fat i det. Man tror, at bibeholdelsen af „rimelig grund dertil“ betyder, at den gamle opfattelse stadig væk gælder, men det gør den ikke. Vi var i udvalget enige om, og det er sagt her fra talerstolen, at det skal forstås på den måde, som jeg her giver udtryk for, og det vil altså sige, at skattevæsenet har beføjelser til at gå ind i en skatteydere regnskab, selv om der ikke i hans regnskab er nogen grund til at tro, at der er noget i ve-

jen, for derved at skaffe sig oplysninger om andre ting.

Jeg skal i øvrigt ikke gå ind på alle de forskellige forslag. Spørgsmålet om den videregående kontrol på basis af kasseapparater og kassestrimler har jeg jo også selv været inde på tidligere, og jeg synes, at man måske kunne overveje det igen. Der er nogle svage punkter, det er der ingen tvivl om, særlig visse steder i momscontrollen, hvor man kunne få en bedre kontrol ved at indføre eventuelt plomberede kasseapparater. Det er muligt, at staten måtte bekoste indsættelsen af disse kasseapparater, men det ville måske også kunne betale sig for staten.

Vi er som sagt villige til at overveje ethvert skridt, der kan medvirke til at fremme effektiviseringen af ligningen, og ud fra det synspunkt vil vi også gerne være med til, såfremt der bliver udvalgsbehandling, at drøfte problemerne dér. Det bliver der formentlig ikke denne gang — jeg ved ikke noget om det — men så kan vi overveje det, hvis forslagene genfremsættes

K. Axel Nielsen: Socialdemokratiet ser med sympati på alle bestræbelser for at vinde forståelse for det synspunkt, at det er lige så dadelværdigt at snyde det offentlige som at snyde enkeltpersoner. Dette synspunkt er da også stort set trængt igennem i den offentlige opfattelse af skattesnyderiet. Dog kan der måske sættes et spørgsmålstegn ved domstolenes strafudmåling, når der er tale om frihedsstraf for skattesvig.

Nu kan der efter min opfattelse ikke umiddelbart, hvad angår det strafbare gerningsindhold, drages sammenligning mellem en berigelsesforbrydelse ifølge skatteloven og en berigelsesforbrydelse ifølge straffeloven. Det er ikke sikkert, at der ved de strafbare manipulationer, der fører til skattesvig, er udvist samme forbryderiske sindelag som f. eks. ved tyveri eller ved underslæb. Dette forhold kan forklare en mulig tilsyneladende forskel i strafudmålingen.

Socialdemokratiet vil gerne deltage i overvejelserne af, om den gældende strafudmåling i skattesvigsager trænger til skærpelse, ligesom vi gerne vil drøfte, om det vil være hensigtsmæssigt at overføre straffebestemmelserne fra skattelovene til den almindelige borgerlige straffelov. På forhånd må jeg dog gøre opmærksom på, dels at der